

Witte Donderdag

Het delen van brood en wijn verbindt ons aan het verhaal op Witte Donderdag. Daarom staan er vandaag glazen gevuld met wijn. De gerstearen die we gebruikten bij de schikking 'De hongerigen voeden', accentueren nu de lijn van het open hart.

Hij hing op straat rond. Ik had geen idee
wat hij daar deed. Beleefd vroeg ik hem mee
en bij het eten kwam hij langzaam los
en nam hij ook het woord. Dat hebben we geweten.

Vooraf bij een paar glazen mooie wijn:

toen hij een aantal diepe dingen zei
vielen alle gesprekken op hun plaats
en zagen we de dwarsverbanden. Eindelijk.

(couplet 1 en 2 uit het gedicht 'de zeven werken van barmhartigheid' van Menno van der Beek)

Er is moed voor nodig om in tijden van onzekerheid en verdriet onze huizen, harten en gedachten open te zetten.

Soms zitten we zo vast in onze eigen gedachten, dat we een heel nieuw perspectief

nodig hebben dat alleen een vreemde ons kan bieden. Een ontmoeting met een vreemdeling, die ons leven in een nieuw licht beziet, is dan een groot geschenk. Laten we doen als de Emmaüsgangers en ons openstellen voor onverwachte ontmoetingen. Wie weet ontmoeten we Jezus zelf in de ander.

